

A UNU AMIGU POETA

Est sa bertula piena 'e patimentu
chi su camminu tou hat mutiladu,
cantore de istagiones chen'e tempus
astore solitariu e no cumpresu.
Has perdidu sos brinchidos de prima
de cando fist muflone in custas roccas.
Oe, ateras sunt sas terras chi tue toccas,
ma ti lassana frimmu, e no ti tzoccana
sos bentos de sa musa montagnina.
Beni a custos celestes buscos nostos
ue bundat sa friscura e su cunfortu.
In sos montes maestosos de Barbagia
has a intendere, oe, unu sabore antigu
fattu cun sonos de amore e de affettu.
Si buffas de cust'abba in cust'altura
t'has a intendere nàschidu dae nou
t'hat a parre 'e bistare che risortu.
Sezze ch'in nois sididu e faghe prou.

Sa tia de filare

GABRIELE ORTU
GADONI